

April 2018: Verslag werkbezoek Sri Lanka door Hebo Housing Group

Sri Lanka bezoek HEBO Housing groep - deel 1

Vandaag (7 april) was de dag van de grootse opening van het HEBO housing project in Sri Lanka... en het was een erg bijzondere dag voor ons allemaal.

In het dorp Adikarigama zijn de afgelopen 2,5 jaar 16 nieuwe huizen gerealiseerd en 2 huizen afgebouwd door middel van geld dat door de gezamenlijke partners gedoneerd is. Het is een project dat loopt via de Nederlandse Stichting HAS (hulp aan Sri Lanka)

Er is elektriciteit aangelegd en een waterleiding naar elk huis. Het is niet te beschrijven hoe dankbaar de mensen zijn voor wat ze gekregen hebben. En we zijn het er unaniem over eens dat iedere euro die hier besteed is op de juiste plaats terecht gekomen is! Mensen in dit dorp leefden al tientallen jaren in tijdelijke schuilplaatsen gemaakt van klei, rot houten bladeren.

Voor velen is er nu een permanente woning die erg goed is van kwaliteit en dus een stabiele basis is voor de toekomst.

Ieder huis werd officieel geopend door een van de meegereisde sponsors, maar niet voordat de vlaggen van Sri Lanka, Nederland en NEDLA (de Sri Lankaanse zusterorganisatie van stichting HAS) waren gehesen en de volksliederen waren gespeeld. Traditionele zogenaamde "Kandy dancers" voerden een dans show op onder luid tromgeroffel.

Het huis wordt in eigendom over gedragen aan de bewoners.

Erg indrukwekkend wat de mensen hier allemaal voorbereid hadden voor ons bezoek.. overal hingen vlaggen en versiering. De weggetjes, erven en paden rond de huizen waren geveegd of geharkt zodat alles er keurig spik en span bij lag.

Norbert en Leonie Kuipers bij de plaquette die werd onthuld.

Alle sponsoren reisden mee met bestuurslid Thijs Rupert (Rechts naast de plaquette)

Naast het huizenproject was er ook een glimp te zien van het 'Cow project', waarvoor een afgevaardigde namens de Ten Brinke Foundation speciaal meegereisd is. In een paar jaar tijd hebben mensen die met 2 of 3 koeien begonnen zijn nu een stalletje met ca 6 melkkoeien. Dat levert de boeren hier goed geld op, zodat ze daarmee een structureel inkomen en bestaan hebben. We ontvingen namens de gezamenlijke boeren een mooi fotoboek van het 'Cow Project'. Morgen gaan we daar nog meer van zien. Belangrijk is te vermelden dat mensen verplicht zijn ook koeien door te geven naar de volgende op de wachtlijst. Zo kan dit initiatief blijven groeien uit zichzelf en nog meer hulpbehoevenden bereiken.

Samenvattend in een woord: onvergetelijk

Morgen vervolgen we onze reis en we gaan nog meer projecten van Stichting HAS en Nedla bezoeken.

Veel groeten aan alle lezers in Nederland namens de hele HEBO housing groep, Thijs Rupert

Sri Lanka bezoek HEBO housing groep - deel 2

De dag na de opening van het HEBO housing project vertrok een aantal personen weer vroeg uit het hotel om nogmaals naar het gebied terug te gaan. Dit keer konden we niet met de grote bus, dus gingen een paar personen vooruit met een kleine bus en een jeep.

Zelf bezocht ik met Marcel van Rengs (Ten Brinke Foundation) 5 gezinnen die aan het 'Cow project' mee doen. De kleine boerderijtjes lagen allemaal zo'n 5 minuten rijden van elkaar. Het was erg mooi te zien hoe deze mensen het opgepakt hebben en velen hebben inmiddels een klein stalletje kunnen zetten. Sommigen hebben daar al 4 tot 6 koeien in staan; het jongvee staat meestal aan een boom vastgemaakt naast de stal.

Wat op valt zijn de verhalen van de mensen zelf en welke impact dit project op hun leven heeft. Bij het eerste gezin hoorden we bijvoorbeeld dat een zoon nu kan studeren aan de Universiteit, dankzij het harde werk van zijn ouders maar zeker ook omdat er nu inkomsten zijn uit de melkopbrengst. Alle boeren die we bezochten zijn erg dankbaar en onderschrijven de doelstellingen van het projectplan, namelijk dat ze ook twee drachtige koeien weggeven aan een andere familie op de wachtlijst in de eerste 5 jaar dat ze aan het project deelnemen. Op laatste adres wat we bezochten, troffen we een jonge man, die een bedrijfje gestart is in het maken van lekkere kwark / yoghurt en dit in de omtrek verkoopt. Hij heeft met een banklening een klein autootje gekocht en verwerkt per dag zo'n 150 liter melk!! Dit wordt in ketels van 50 liter gekookt boven kokend water. De kwark wordt in aarden potten gedaan voor de verkoop. Daarbij verkoopt hij ook flesjes kokosnoot honing en zelfgemaakte melk toffee's. We mochten zelf proeven en het smaakte heerlijk.

De andere drie personen gingen met de jeep van ons bestuurslid Ajith mee naar een nabij gelegen locatie (ca 6 km) waar dezelfde armoede heerst als bij het HEBO housing project. Hier zou in de toekomst ook een groep huisjes gebouwd kunnen worden voor de allerarmsten. Men was zeer onder de indruk van enkele situaties die gezien zijn.

Later die ochtend kwamen we allemaal weer samen bij de grote bus en vervolgden de reis naar de 'Deaf and dumb' school. Dit is een school met hostel voor dove en gehoorgestoorde kinderen. Ze komen daar naartoe vanuit heel Sri Lanka. Het project is gesponsord door de Twentse Founders, onder aanvoering van bouwbedrijf Oude Wolbers uit Borne. We deelden meegenomen schrijfgerei en speelgoed uit, helaas waren de kinderen er niet i.v.m. het Boeddhistisch / Tamil Nieuwjaar dat hier komende week gevierd wordt.

We reden door naar de grote stad Kurunegala waar we na de lunch het "Lourdes girls home" bezochten, gesponsord door Rabobank Centraal Twente. Daar wonen meisjes, allemaal wees, die verzorgd worden door zusters van de katholieke kerk. We deelden weer veel meegenomen potloden, stiften, etuis, kleurboeken en speelgoed uit. De meisjes zongen voor ons en wij deden een poging om hen na te zingen, wat tot veel gelach en gegniffel leidde...

De meisjes van Lourdes Girls home zingen de gasten uit Nederland toe.

Onze reis eindigde deze dag in Kandy, de culturele hoofdstad van Sri Lanka met onder andere de “Tempel van de tand”. We gaan van hieruit vandaag een reis maken naar de theeplantages.

Graag tot een volgend bericht, groeten namens de HEBO Housing groep, Thijs Rupert

Sri Lanka bezoek HEBO housing groep - deel 3 (laatste deel)

We zijn met z’n allen op de terugreis naar Nederland. Een erg mooie, drukke maar zeker indrukwekkende week ligt achter ons. De groep heeft samen veel beleefd en er is met zekerheid een band ontstaan met het land en elkaar. Het is anders dan vakantie, een druk programma waarin we veel projecten van Stichting HAS / NEDLA mochten bezoeken.

Eergisteren trokken we met de trein naar Nuwara Eliya, het hoogst gelegen gebied in Sri Lanka. Hier zijn de theeplantages en fabrieken, een industrie waarin in Sri Lanka naar schatting zo’n 150.000 tot 200.000 mensen werkzaam zijn. Het weer was niet al te best, maar de treinreis er naar toe die 4 uur duurde was een ware belevenis. De deuren van de wagons staan gewoon open en mensen hangen er met hun benen uit..., levensgevaarlijk... Het geeft wel de gelegenheid mooie foto’s te maken van het prachtige groene landschap. We bezochten de theefabriek en gingen met de bus de korte weg terug naar Kandy.

Gisteren begon met een bezoek aan de “Tempel van de tand”, waarschijnlijk de grootste toeristische trekpleister van Sri Lanka. De tand van Boeddha wordt hier zorgvuldig bewaard en boeddhisten komen deze dagelijks vereren met offers. Na het bezoek aan de tempel brachten we een bezoek aan het in 2011 geopende “Elders home” in Kandy. In 2008 heeft Caritas Hengevelde hier een eerste fase van nieuwbouw gesponsord via onze stichting.

Later hebben HEBO en haar partners hier hun eerste project gesponsord (2009-2011), wat we in 2011 samen hebben geopend. De leiding stond ons met een hartelijk welkom op te wachten, evenals de ouderen die zich verzameld hadden op de begane grond. Het complex ligt er erg mooi en schoon bij en wordt goed onderhouden. Echt een duurzaam gebouw met een blijvende unieke voorziening voor ouderen die geen naasten hebben om voor ze te zorgen. Ouderenzorg is in Sri Lanka zeker niet vanzelfsprekend als je geen kinderen of familie hebt die naar je omzien. Het huis heeft in 2014 een prijs gewonnen voor het beste bejaardenhuis van Sri Lanka. Omdat vele medereizigers nog allerlei spullen hadden meegenomen om weg te geven aan arme mensen of kinderen gingen we naar de naastgelegen sloppenwijk. Mensen wonen hier onder golfplaten op een paar zwakke muren. Bij het uitdelen van spullen werden we bijna onder de voet gelopen door de vele kinderen die op ons af stormden, maar alles is netjes verdeeld. Mensen lijken er gelukkig, maar achter de lach die je op het eerste gezicht ziet gaat meer schuil dan je denkt.

We reden door naar het olifanten weeshuis in Pinnawela om een grote groep olifanten te zien baden in de rivier. Ondertussen pikten we een jongen op die sinds kort in ons adoptie programma zit. Ik had met hem afgesproken om hem beter te leren kennen. Zijn vader heeft keelkanker en moet 3 tot 4x per maand behandeld worden in het ziekenhuis. Hij kan vanwege zijn zwakke gezondheid ook niet meer werken. Moeder heeft wel een baan en werkt hard in een houtfabriek. Mede door de financiële ondersteuning die hij ontvangt kan hij straks elektrotechniek gaan studeren aan de universiteit. We hadden een lunch bij NEDLA bestuurslid van het eerste uur, Mr. Piyal. Er werden nog enkele mooie woorden gesproken over het goede werk van Stichting HAS /NEDLA en over de belevenissen van de reis. De koffers die gevuld waren met spullen om weg te geven zijn nu gevuld met wat aandenkens en cadeaus voor thuis. Met veel voldoening keren we vanavond terug in Amsterdam. Voor meer informatie over Stichting HAS, zie onze website www.stichtinghas.nl of vind ons op Facebook.

Namens Stichting HAS en de HEBO Housing groep, Thijs Rupert